

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

I SF synes vi også, det er centralt at få en debat om denne merudgiftsydelse. Vi har jo alle sammen modtaget mails fra folk, der undrer sig over, at ydelsen stopper ved det fyldte 65. år, og vi har også alle sammen kendskab til mennesker, som oplever, at handicapkompensationen, som vi jo er forpligtet til at give i henhold til konventioner, pludselig forsvinder, når man fylder 65, så alt i alt synes jeg, det er fint, at det bliver sat på dagsordenen.

Vi har alle sammen en spændt forventning om, hvordan evalueringen af førtidspensionsreformen kommer til at forløbe, for vi modtager jo alle sammen på forskellig vis stribevis af henvendelser fra folk, der har problemer med førtidspensionen. Der bliver spurgt, om det er den rigtige model, at man ikke selv kan rejse en førtidspensionssag, men at det er kommunen, der træffer beslutningen på det foreliggende grundlag, og om det kan være rigtigt, at man bliver henvist til aktivering eller må vente, vente og vente og ryger på kontanthjælp osv.? Man når virkelig at få knækket nakken på en lang stribe mennesker, før de bliver berettiget til førtidspension.

Når vi udvikler det sociale system, skal vi hele tiden huske på, at det er enkeltpersoner, det drejer sig om, og på trods af at socialministeren skældte så voldsomt ud, synes jeg alligevel, det er vigtigt, at vi viser de handicappede, at det tillæg, de får som kompensation, skal de altså ikke miste, fordi de fylder 65 år eller 67 år, som det jo bliver om nogle år. Det tror jeg der vil være bred enighed om, og når man tænker på, hvor mange penge førtidspensionsreformen i øvrigt har kostet, er de skønsmæssigt 5 mio. kr. jo til at overskue. Så opbakning fra SF.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Lovforslaget har jo til formål at sikre, at førtidspensionister kan fastholde deres måde at leve på, fordi det tillæg, de får i form af en merudgiftsydelse, skal fortsætte, efter at de er fyldt 65 år. Dette tillæg skal kompensere for de merudgifter, som mennesker med et handicap kan have. Den enkelte skal afholde nøjagtig de samme

udgifter som andre mennesker, og ydelsen er alene knyttet til de merudgifter, personen har, fordi den pågældende har et handicap. Det er meget vigtigt at holde fast i.

Derfor finder vi, det er forkert, at ydelsen skal falde bort, fordi personen bliver 65 år. Vi synes, det passer rigtig dårligt med diskussionen om, hvordan vi gerne vil sikre, at mennesker, der træder ind i folkepensionisttilværelsen, kan være aktive og selv være med til at sikre sundhed og trivsel i hverdagen. I dag har vi en helt automatisk ordning, der siger, at tillægget falder bort alene på grund af alder, og der er altså tale om rigtig mange penge for den enkelte. Det er i gennemsnit 2.500 kr. om måneden, og det er altså noget, en førtidspensionist og en folkepensionist godt kan mærke.

Vi ved, at nogle ældre, der har fået merudgiftstillæg, må sige nogle aktiviteter fra, når tillægget bortfalder – ikke fordi de ikke har lyst til at være aktive mere, og ikke fordi de ikke bryder sig om at være med i det sociale liv og har kunnet være aktive, fordi de har haft råd til det. Nej, de siger det fra, fordi deres økonomi ikke længe-re tillader dem at være med.

Kl. 19.30

Det betyder i praksis, at hr. Petersen, som har været vant til at deltage i pensionistklubbens bestyrelse og i klubbens aktiviteter, som måske ikke kan bruge almindelige offentlige transportmidler, og som måske skal have en ekstra hjælp til nogle af aktiviteterne, som koster nogle penge, nu, fordi han bliver 65 år, måske vil skulle sige de aktiviteter fra, som er en væsentlig og afgørende faktor i hans tilværelse, og det skal han gøre, fordi en dato fortæller ham, at nu ændres hans økonomi fuldstændig.

Merudgifterne gives jo, når der ikke findes mulighed for at give de tilskud i den øvrige sociale lovgivning, og vi Socialdemokrater mener ikke, at den overgang mellem pensionsformerne skal være afgørende for, at et menneskes økonomi skal forandre sig. Det, der skal være afgørende for det, er de vilkår, mennesker har, og de muligheder, mennesker har, og derfor synes vi, at den ordning, der findes med, at man årligt skal vurdere, om den enkelte fortsat skal have en ydelse svarende til det, han eller hun har haft året før, er en rigtig god ordning. Den synes vi helt bestemt skal fortsætte, sådan at den enkelte borger skal sandsynliggøre, at man har en merudgift på grund af sit handicap i forhold til de aktiviteter og det liv, man har.